

en Bestemmelse ind, som vi tillægger ret stor Betydning, idet vi har sagt, at de saaledes ved Statens Hjælp erhvervede Ejendomme kan Ejeren disponere over ved Overdragelse til sine Børn eller nærmeste Slægtninge, men ellers kan de, saa længe Staten har Prioritet i dem, kun handles bort til saadanne Købere, som opfylder de Betingelser, Staten stiller for at give Tilskud til Oprettelse af disse Brug. Dette vil efter vor Mening have en væsentlig Betydning, idet man der borttager et Spekulationsmoment i disse Ejendomme, som der rettelig ikke bør være i dem.

Hele vort Forslag hviler jo paa Ejendomsprincippet i Mod sætning til det Statsfæsteforhold, som er gældende efter 4. Oktober-Loven, dette Statsfæsteforhold, som før eller senere, som jeg før har tilladt mig at bemærke, bliver utilfredsstillende for de Mennesker, der arbejder i dette Forhold. Ved en Lov som denne vil man opnaa at faa ganske ensartede, præcise Regler at gaa efter, og man vil komme ind paa det rene Ejendomsprincip, det eneste, som virkelig i Længden er tilfredsstillende for den lille Jordbruger saavel som for den større Jordbruger, og et Princip, som vi fra vor Side vil blive ved at kæmpe for at faa indført paa Jordudstykningsens Omraade til Bedste for Danmarks Statsborgere.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig meget varmt at anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for det af os under Nr. 12 stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Bording): De af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1—11 kan jeg tiltræde og anbefale Tingets Medlemmer at stemme for. Jeg finder ikke Anledning til at fremsætte en Redegørelse for disse Ændringsforslag, da Ordføreren allerede har gjort Rede for dem.

Jeg kan derimod ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 12 af det konservative Mindretal. Det forekommer mig, at naar vi har to Love, to Principper, hvorefter man udstykker Jord og opretter Husmandsbrug her i Landet, og vi herved har de samme Formaal som dem, der tilsigtes opnaaet ved det konservative Folkepartis Ændringsforslag, saa vil det være unødigt og efter min Opfattelse ogsaa uklogt nu at foretage en Ændring heri ved at søge at oprette Husmandsbrug efter en tredje Lov. Naar man gennem Aar har arbejdet med de to andre Love, to andre Principper, er det dog indlysende, at man derigennem har faaet Erfaring for, hvor-

ledes Arbejdet bedst foregaar, hvordan man bedst tilfredsstiller Efterspørgselen efter Jord og opfylder de Formaal, som tilsigtes, og at det da er bedst at udnytte de gjorte Erfaringer ved Hjælp af de gældende Love i Stedet for at gaa over til et helt nyt Lovkompleks. Det eneste sikre, som efter min Formening vilde opnaas, hvis dette Ændringsforslag blev vedtaget, var, at vi fik yderligere Udgifter for Statskassen, idet det, som det konservative Mindretal her foreslaar, i Virkeligheden gaar ud paa Oprettelse af et nyt Statens Jordlovsudvalg og nye Amtskommissioner. Noget saadant vilde kun føre til en Forøgelse af Administrationsudgifterne, og det vilde i alt Fald ikke kunne betragtes som nogen Spareforanstaltning. Jeg skal allerede af den Grund anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister gør sig skyldig i en ren Misforstaaelse af Sagen. Det er ikke vor Mening, at det, vi foreslaar, skal være et Supplement til den bestaaende Jordlovgivning. Nej, vor Mening er, at det skal være den eneste gældende Lov om Jordudstykning her i vort Land, og at denne Lov skal afløse Loven om Oprettelse af Husmandsbrug og Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Den højtærede Minister kan jo ikke være ukendt med, at vi fra vor Side altid har været og fremdeles er Modstandere af Loven af 4. Oktober 1919, og at hele det Princip, hvorefter Jordudstykningsen foregaar ifølge denne Lov, anser vi for forkert. Naar vi har stillet dette Ændringsforslag, er det da ikke for at skabe en ny Lov plus de andre, men for at skabe en ny Lov minus de andre. Ved at gøre dette vilde man opnaa, at hele Administrationen af denne Sag blev betydelig billigere. Derfor er den væsentlige Indvending, som den højtærede Minister gjorde, fejlagtig, thi Gennemførelsen af vort Forslag vilde netop bevirke en Besparelse i Stedet for en Fordyrelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 12

forkastedes med 86 Stemmer mod 14.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer, medens 39 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.